והא שבת מדחייב בפאה חייב נמי במעשר. הוי מלי לאתויי הא דתנא במס' *(שביעית) (פ"ל) ומייתי לה בפ"ק דמסכת פ"ז (דף ז) הנכנס מתעשר זרע וירק ובהליית תנן ומייתי בסמוך דשבת מסגתה מעשר בקדירה אינה ממעמה טומאת אוכלין הא עד שלא נתנה ממעמה אלא דמיתה ליה למפרך דרבי עקיבא אדרבי עקיבא: **התיאה**. פרש"י דהיינו סיאה וקשה דלעיל אמר דסתמיה לתדם וחייב במעשר וא"כ ממעמ טומאת אוכלין והכא קאמר סיאה אין ממעמ טומאת אוכלין וי"ל דדוקא בתר סתמייהו לתדם אי נמי ב' מינים הן: **אם** נקח בכסף מעשר מפני מה אין ממעמ טומאת אוכלים ס'. וא"ת והא אמרינן בפרק בכל מערבין (עירובין מח:) קור נקח בכסף מעשר ואין ממעמ טומאת אוכלין וי"ל דקור נמי אם שלקו ומגנו ממעמ טומאת אוכלין ולכך אף קודם שליקה נקח בכסף מעשר מידי דהוי אבהמה ומיה דנקחות בכסף מעשר לפי שרגילין לשתות אכל טומאת אוכלים אין להם מחיים והכא פריך שפיר אי נקחת בכסף מעשר לפי שרגילים אחר תיקון לאכילה אם כן יממע טומאת אוכלים מיד שהרי בקל יכול לתקנה וממנה יש עליה שם אוכל ולא דמי לקור שממוסר שליקה ומגנו ולא אין ממעמ טומאת אוכלין לפי שאחר התקון אינה רגילה בפני עצמה לאכילה אם כן גם לא יהו נקחות בכסף מעשר:

ולכתוב לחמעת קקשקת כו'. ואי"מ והיכי הוי ידמי מה קקשקת קודם שנכתב קרא דנליים ויש לומר דמקבלה הוה ידעינן דהכי נמי נגיתה לא ידעינן דהוה בקרן אלא מקרא דויעש לו לזקיקו בן כנעונה קרני ברזל וגו' (נ"ק דף ב) וא"מ ומגלן דבעינן תרוייהו לחמת דמהור בחדא מיניהו לא בהא לא בהא עד שיפרט לך הכתוב יחדו וי"ל דומיא דסימני בהמה בעינן מעלת גדה ומפרסת פרסה מדאסר רחמנא חזיר וגמל:

כל הטעון ברכה לאחריו טעון ברכה לפניו. וברכת מזונה דאמרינן בפ"ק דפסחים (דף ז:) דמברך אחר מזונה הוא נמי דינה לחזות לפניה אלא משום דנברא אלא חזי הוא: **ולבני** מערבא דמברכי כי מסלקן תפילתה לשמור מוקין. לומר ל"ת דעל תפילין נכד הוי מברכי לשמור מוקין דקרא (שמות יג) דוממרת את החוקה הזאת למועדה ס"ל לבני מערבא דבתפילין כתיב כדאמר בירושלמי אבל ליליה כי קמסלק מעלין ליכא מאן דמברך ותפילין נמי דוקא כשמסלקן סמוך לשקיעת החמה שמתיב לסלקן כדאמר בהקומץ רבה (מנחות דף לו:) הניח תפילין לאחר שקיעת החמה עובר בעשה דכתיב ושמרת את החוקה והשמר בעשה עשה אבל ליליה דפסוק אינו מלא ליליה ליכא מאן דמברך ולא שייך ברכה דלשמור מוקין אלא בתפלין דוקא דכתיב ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ומימה הוקה בשמסלקן סמוך לשקיעת החמה דדרשינן ימים ולא לילות ומהריב"ל דאמר אחר שקיעת החמה עובר בעשה ובין דאיכא מצות בפלוקן מברך. ובירושלמי דברכות פ' הזה קורא נמי אשרינן על מלתא דבני מערבא דמברכי לשמור מוקין כמ"ד בוקעת תפלין הכתוב מדבר(לא) ואל"כ ל"ש דלאחר עצית לא מברך דלא כתיב בית חוקה ובשמשתיה דוק